

ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΚΑΝΩΝ ΕΙC ΤΗN
ΘΑΥΜΑΤΟΥΡΓΟΝ ΚΑJ ΑΓΙΑΝ EΙKONA
ΤΗC ΚΥΡΙΑC ΗΜΩN ΘΕOTOKΟΥ
ΤΗC ΤΡΙΧΕΡΟΥCHC

Τήn ευρισκομένη en τω Ιερω Ναω
του Αγίου Γεωργίου en WIESBADEN
ΠΑΡΑ τω ποτάμω ρήνω



Τριχερούcα η του Αεωνος Κλέος
καί en τω oίkw του κλεινού Γεωργίου
en Γερμανία cεptόn eγκαλώπιcma
τουc μετά pίsteωc πολλήc
αcπaζoμenoyc tηn eikona coy Teíxicon

ΕΚΔΟΣΕΙC ΕΝΟΡΙΑC ΑΓΙΟΥ ΓEΩΡΓΙΟΥ
WIESBADEN - MAIJZ
1995

ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΚΑΝΩΝ ΕΙC ΤΗN ΘΑΥΜΑΤΟΥΡΓΟΝ ΚΑI ΑΓΙΑΝ
ΕΙΚΟΝΑ ΤΗC ΚΥΡΙΑC ΗΜΩΝ ΘΕΟΤΟΚΟΥ
ΤΗC ΤΡΙΧΕΡΟΥC ΗC,

Τὶν εύρισκομένην ἐν τῇ Σεβασμίᾳ καὶ Ἱερῷ Μονῇ
τοῦ Χιλανδαρίου Ἅγίου Ὄρους Ἀθω

Μετὰ τό, Εὐλογητός, Κύριε εἰσάκουσον, Θεὸς Κύριος
καὶ τὰ τροπάρια.

Ἄγιος δ'. Ο ύψωθεῖς

"Ἄς τῆς Τριάδος κυησάσῃ τὸν "Ἐνα, καὶ ὡς ἐκ τούτου
παρησίαν ἔχούσῃ, σοὶ ἐκτενῶς προσπίπτομεν Παρθένε
Ἄγνή, καὶ κατασπαζόμεθα τῆς μορφῆς σου τὸν τύπον,
Τριχεροῦσα ἔνδοξε, ἐκ ψυχῆς ἐκβιῶντες, παντοίας φῦσαι
Μῆτερ ἀπειλῆς, τὰ σὰ τεκνία, Χριστὸν ἰκετεύουσα.

Δόξα, καὶ νῦν, Ὁμοιον

Χριστιανῶν ἡ κραταιὰ προστασία, καὶ μοναστῶν ἡ
γλυκυτάτη ἡδύτης, Σὺ ἐκ Θεοῦ δεδώρησαι τοῦ Λόγου σκηνή,
ὅθεν πάντων πλήρωσον τὰς αἰτήσεις Κυρία, καὶ Χριστῷ
προσάγαγε Τριχεροῦσα τοὺς ὅσοι, σοὶ ὡς Μητρὶ^τ
προστρέχομεν θερμῶς, καὶ εὐλογίαν τὴν σὴν ἔξαιτούμεθα.

"Ο Ν' Ψαλμός, Ἐλέησόν με δὲ Θεός, μεθ' ὃν ψάλλεται

"Ο Κανών, οὗ ἡ ἀκροστιχίς:

"τΩ Τριχεροῦσα ὄρεξον τῇ σῇ ποίμνῃ χεῖρα!" Ἀ(Θανάσιος)

Ωδὴ α'. Ἅχιος πλ.δ'. Υγρὰν διοδεύσας

"Ἄς Μήτηρ ὑπάρχουσα ἀγαθοῦ, Θεοῦ Λόγου Κόρη, καὶ
προσφύγιον τῶν πιστῶν, δεήσεις τὰς νῦν προσαγομένας, ὡς
Τριχεροῦσα σεμνὴ πάσας πλήρωσον.

Τοῦ κλήρου σου Ἀθω εἶ χαρμονή, καὶ Χιλανδαρίου ἡ
παντέφορος ἀρωγή, πανύμνητε Μῆτερ Τριχεροῦσα, καὶ πρὸς
Θεὸν ἡ ἀείποτε πρέσβειρα.

Ρητόρων τὰ πλήθη οὐκ ἔξαρκεῖ, τὸν πλοῦτον Παρθένε
χαρισμάτων σου ἔξειπεῖν, διὸ τοῦ ἀγγέλου ἐκβοῶμεν,
χαρμονικῶς Τριχεροῦσα τό, Χαῖρε σοι.

Ἔλέωσαι Μῆτερ τὸν σὸν Γίόν, ὑπὲρ τῶν καθ' ὕραν,
ἀμαρτίαις Αὔτὸν πολλαῖς, πταιόντων καὶ μήπω ἴσχυόντων,
ταῖς ἐαυτῶν ἐπιστρέψαι δυνάμεσι.

Ωδὴ γ'. Οὐρανίας ἀψίδος

Χάριν πᾶσαν Κυρία παρὰ Θεοῦ εἰληφας, ὅτε σεαυτὴν
τῷ ἀγίῳ Αὐτοῦ θελήματι, σαφῶς ὑπέταξας, ὅθεν πηγάζεις
ἀφθόνως, τοῖς πιστῶς τιμῶσι σε, χάριν ἀείζωον.

Εὐρηκυῖα Παρθένε, ἡ πανσεβάσμιος Λαύρα σου, τοῦ
Χιλανδαρίου ὡς πλοῦτον σε πολυτάλαντον, πᾶσαν ἀνέθηκε,
μέριμναν σοὶ ὡς ἐφόρῳ, Τριχεροῦσα πάναγνε καὶ
ἐπαγάλλεται.

Ρῶσιν πάρεχε Κόρη τὴν ἐκ Θεοῦ ἄπασι, τοῖς
προσπτυσσομένοις σου πόθῳ σεπτὸν ἐκτύπωμα, καὶ
καθοδήγησον, πρὸς τὴν ζωὴν τὴν ἀγήρω, Τριχεροῦσα
Δέσποινα θεομακάριστε.

“Οτε Σάββας ὁ θεῖος Θεοχαρίτωτε ἥνεγκε, ἐκ τῆς
Παλαιστίνης εἰς Ἀθω σὸν ἔξεικόνισμα, κλῆρον κατέλιπε,
καὶ ἀρραγῇ σε προστάτιν, ὁρθοδόξοις ἄπασι καὶ θείᾳ Λαύρᾳ
σου.

Διάσωσον, ἀπὸ κινδύνων σοὺς δούλους ὡς Τριχεροῦσα,
ὅτι πάντες μετὰ Θεὸν εἰς σὲ καταφεύγομεν, ὡς ἄσυλον
τεῖχος καὶ σωτηρίαν.

Ἐπίβλεψον, ἐν εὔμενείᾳ πανύμνητε Τριχεροῦσα, ἐπὶ
τὴν ἐμὴν χαλεπὴν τοῦ σώματος κάκωσιν, καὶ ἵασαι τῆς
ψυχῆς μου τὸ ἄλγος.

Αἴτησις, μεθ' ἦν τὸ Κάθισμα. Ἦχος β'. Πρεσβεία θεῷ

Γλυκεῖαν χαράν, ἐν θλίψεσί σε ἔχομεν, τὰς χεῖρας ἀεί,
πρὸς Κύριον ἐκτείνουσαν, Τριχεροῦσα πάντιμε, οἱ ἀνάξιοι
δοῦλοι σου, διὸ ἐν πόθῳ πολλῷ, σὴν μορφὴν ἀσπαζόμεθα.

Ωδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε

Ὕετὸν τῆς σῆς χάριτος, πέμψον Τριχεροῦσα τοῖς
αἵτουμένοις σου, τὴν πρεσβείαν πρὸς "Ον ἔτεκες, καὶ
πλημμελημάτων τὴν συγχώρησιν.

Σύναψόν μου Πανάμωμε, πάσας τὰς δυνάμεις ἃς
διεσκόρπισα, Ἰωάννου ὕσπερ ἥρμοσας, τὴν κοπεῖσαν χεῖρα
θείου λάτρου σου.

Ἄναιδῶς ἐκπειράζει με, ὁ εἰκονομάχος σατὰν
Θεόνυμφε, ἀποστῆναι τοῦ Κυρίου μου, ὅθεν ἵκετεύω, σύ με
στήριξον.

Θρατὸς καὶ ἀόρατος, κόσμος διὰ σὲ δεδημιούργηται,
τὴν κοσμήσασαν Πανάχραντε, ἀκοσμίαν πτώσεως τοῦ
σύμπαντος.

Ωδὴ ε'. Φώτισον ἡμᾶς

Ῥῦσαι τῶν δεινῶν, Τριχεροῦσα τοὺς ἱκέτας σου, καὶ
τρίτη χεὶρ γενοῦ τοῖς ὅσοι σου πιστῶς, καταφιλοῦσι, τὸ
πανάγιον ἐκτύπωμα.

Εὔρομεν Ἀγνή, σὲ λιμένα ἀσφαλέστατον, ἐκ κυμάτων
τῶν τοῦ βίου λυπηρῶν, καὶ ὡς ὅρνιν, σὰ νοσσία
περισκέπουσαν.

Ζύλον τῆς Ζωῆς, ἐφευρίσκομεν εἰκόνος σου,
ἀσπαζόμενοι τὸ ξύλον τὸ σεπτόν, ὃ Τριχεροῦσα, ὁ
Παράδεισος ὁ ἔμψυχος.

"Ολον μου τὸν νοῦν, ἐργαστήριον ἀπόδειξον, τῆς νοερᾶς εὐχῆς γλυκέος Ἰησοῦ, διακρατοῦντα, Τριχεροῦσα θείαν ἔννοιαν.

'Ωδὴ στ'. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ

Μ Μεάζω, κεκμηκὼς Πανάμωμε, προσκυνῶν σου τὴν ἀγίαν εἰκόνα, καὶ ἐναργῶς, τὴν ἀπόδειξιν ἔχω, τῆς φιλανθρωπού καὶ θείας ἀγάπης σου, διὸ θερμῶς καταφιλῶν, Τριχεροῦσα οὐ παύσω τὸν τύπον σου.

Τριάδος, γεγονυῖα "Ασπιλε, συνεργὸς πρὸς σωτηρίαν τοῦ κόσμου, τριαδικήν, θείαν πρόνοιαν δείκνυς, τρίτη χειρὶ ὑπαρχούσῃ εἰκόνι σου, καὶ τοῦτο Κόρη δίκαιον ἔστιν, δευτερεῖα Τριάδος ἔχούσης σου.

Η Λαύρα σου, Τριχεροῦσα πάντιμε σὲ γινώσκει Ἡγουμένην ἐν πᾶσι, καὶ ὁ λαός ὄρθιοδόξων σὲ ἔχει, τῆς εὐλαβείας παλλάδιον τίμιον, καὶ πᾶς πιστός σε κρήνην θεϊκήν, ἐνεργείας ἀκτίστους προχέουσαν.

Σαββάτισον, τὸν λαόν σου Δέσποινα, ἀπὸ πάντων τοῦ παρόντος αἰῶνος, καὶ πρὸς Θεόν, τὰς καρδίας ἐκτείνειν, πᾶς δεῖ Παρθένε ἡμᾶς καθοδήγησον, ἡ πάντοτε ἐν τῇ σεπτῇ, σοῦ εἰκόνι Χριστὸν ἐνδεικνύουσα.

Διάσωσον, ἀπὸ κινδύνων σοὺς δούλους ὡς Τριχεροῦσα, ὅτι πάντες μετὰ Θεὸν εἰς Σὲ καταφεύγομεν, ὡς ἄσυλον τεῖχος καὶ σωτηρίαν.

"Ἄχραντε, ἡ διὰ λόγου τὸν Λόγον ἀνερμηνεύτως, ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν τεκοῦσα δυσώπησον, ὡς ἔχουσα μητρικὴν παρρησίαν.

Αἴτησις μεθ' ἦν Κοντάκιον, Ἦχος β', Προστασία τῶν Χριστιανῶν

Τριχεροῦσα σεπτὴ λαοῦ σου ἐπάκουσον, τὰς λιτὰς καὶ αὐτὰς Κυρίῳ ἀνάφερε, ὅτι ταχὺ δεήσεις μητρικάς, ἐκπληροῖ ὁ ἀγαθός, καὶ πέμπει ἔλεος αὐτοῦ, τοῖς τιμῶσι σε Πάναγε,

ὅθεν πιστῶς βοῶμεν, ἔκχεε τὴν σὴν χάριν, διαφυλάττουσα
ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης περιστάσεως.

Προκ. Μνησθήσομαι τοῦ ὄνοματός σου ἐν πάσῃ γενεᾷ
καὶ γενεᾷ

Στίχ. Ἀκουσον θύγατερ καὶ ἵδε καὶ κλῖνον τὸ οὗς σου ...

Εὐαγγέλιον, τὸ α' θεομητορικὸν

'Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἀναστᾶσα Μαριάμ ...

Δόξα. Ταῖς τῆς Τριχερούσης πρεσβείαις Ἐλεῆμον ...

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου πρεσβείαις Ἐλεῆμον ...

καὶ τὸ στιχ. προσόμοιον. Ἦχος πλ. β'. "Ολην
ἀποθέμενοι

Στίχ. Ἐλεῆμον, ἐλέησόν με ὁ Θεός ...

"Ολην σου τὴν ὑπαρξιν, ἀπὸ νηπίου Παρθένε, τῷ Θεῷ
ἀνέθηκας, ξένως χρηματίσασα, αὐτοῦ ὅργανον, τὸν Χριστὸν
τέξασα, ὑπὲρ λόγον Κόρη, διὸ εἴληφας Πανάμωμε, χάριν
ὑπέροτιμον, ἦν καὶ μεταδίδως εἰκόσι σου, ὡς πείρᾳ
ἐπεγνώκαμεν, σὴν μορφὴν ἀγίᾳν κατέχοντες, Τριχεροῦσα
θεία, ἐκτύπωμα προσώπου σου σεπτοῦ, ὃ προσκυνοῦντες
σεβόμενοι, πόθῳ ἀγαλλόμεθα.

Ωδὴ ζ'. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας

[¶] Η πάναγνος μορφή σου, Τριχεροῦσα Μῆτερ, ποίμνης
τῆς σῆς τὸ προσφύγιον πέφυκε, καὶ ὀρθοδόξων ἀπάντων,
σέβασμα τίμιον.

Πολέμησον Παρθένε, ὑπὲρ εὔσεβούντων, πολεμουμένων
έχθροῦ ἐπιθέσεσι, καὶ τὴν εἰρήνην Υἱοῦ σου, ψυχαῖς
ἔγκαίνισον.

·Θροθόδοξοι τιμιῶντες, θείαν σου εἰκόνα, ὡς Τριχεροῦσα
εύρισκομεν ἄφεσιν, παραπτωμάτων καὶ ἄνεσιν ἐκ τῶν
θλίψεων.

·Ισχὺς κραταιοτάτη, δέδοσαι σῇ ποίμνῃ, ὡς Τριχεροῦσα
ἐκ Σάββα θεόφρονος, καὶ εὐλαβέσι θεόθεν, στήριγμα
ἄρρηκτον.

·Ωδὴ η'. Τὸν βασιλέα

·Ἄγιη διαλίπης, ὡς Τριχεροῦσα ὀρέγειν, τῷ λαῷ σου χεῖρα
οὐρανόθεν, ἵνα σε τιμῶμεν Ἀγνὴ εἰς τοὺς αἰῶνας.

·Νενεκρωμένας, ψυχὰς ἀνάστησον Κόρη, Τριχεροῦσα ἐκ
τῆς ἀμαρτίας, ὅπως σε ἀπαύστως τιμῶμεν εἰς αἰῶνας.

·Η δαψιλής σου, χορηγία Παρθένε, Τριχεροῦσα μὴ
παυσάτω πᾶσι, τοῖς πιστῶς τιμῶσι, δωρεῖσθαι εἰς αἰῶνας.

·Χριστὸν τεκοῦσα, τὸν Σωτῆρα τοῦ κόσμου, Θεοτόκε
Μῆτερ Τριχεροῦσα, τοῦτον ἔξιλέον, εἰς πάντας τοὺς
αἰῶνας.

·Ωδὴ θ'. Κυρίως Θεοτόκον

·Ἐκ πάσης με ἀνάγκης, φύλαττε Παρθένε, τὴν
κληρουχίαν σου Κόρη Πανάμωμε, ἀσπαζομένην σεπτήν σου,
εἰκόνα "Αχραντε.

·Ιάσεις ἐκ παντοίας ἀσθενείας Κόρη, σοῖς ὑμνηταῖς
Τριχεροῦσα ἀπόστειλον, καὶ οὐρανῶν βασιλείας, μετόχους
ποίησον.

·Ρευμάτων θείων χάριν, Τριχεροῦσα δίδου, τῷ σῷ λαῷ
καὶ τῇ ποίμνῃ ἀείρροσν, σὸν χαρακτῆρα τιμῶντων, τὸν
θεοτύπωτον.

·Ἄνυμφευτε Παρθένε, κάθαρον ψυχήν μου, καὶ τῷ
Νυμφίῳ ἀγνὴν ταύτην ἄρμοσον, θείων χειρῶν σου
πρεσβείας, Νύμφη πανάμωμε.

Ἄγαλλεται καρδία, πᾶσα Τριχεροῦσα τῶν ὀρθοδόξων εἰκόνα τιμῶσα σου, καὶ ταῖς εὐχαῖς σου ἐλπίζει, ζωὴν αἰώνιον.

"Αξιόν ἔστιν ... καὶ τὰ Μεγαλυνάρια

Πεῦτε μετὰ πόθου καὶ χαρμονῆς, Τριχερούσης τύπον καὶ εἰκόνα θαυματουργόν, προσκυνοῦντες χάριν, Θεοῦ καὶ εὐλογίαν, πρεσβείας ταύτης πάντες, προσπορισώμεθα.

Θεῖε Ἰωάννη Δαμασκηνέ, Θεοτόκου λάτρα, Τριχερούσης σῆς ἱατροῦ, ὡσπερ τὴν κοπεῖσαν, χεῖρα ἐθεραπεύθης, ψυχῆς ἡμῶν δυνάμεις, πάσας ἱάτρευσον.

Κύν τῷ Νικολάῳ τῷ θαυμαστῷ, Μῆτερ Τριχεροῦσα, ὅπισθέν σου εἰκονικῶς, ὅντι Ὁρθοδόξων τάς ἐκτενεῖς δεήσεις, προσάξατε Κυρίῳ, τῷ Παντοκράτορι.

Πᾶσαι τῶν ἄγγέλων ...

Τρισάγιον κ.λπ., ώς συνήθως.

Εἰς τὴν Ἀπόλυσιν ψάλλομεν

Στιχ. Προσόμοιον. Ἡχος β'. Πάντων προστατευεταις

Πάντας τοὺς τὴν θείαν σου μορφήν, Τριχεροῦσα Κόρη τιμῶντας εὐλόγει πάντοτε, νόσων τε καὶ θλίψεων ἔξαιρουμένη ταχύ, καὶ ἀγάπην ἐμφύτευσον, πρὸς τὸν σὸν Δεσπότην, καὶ γίδων γλυκύτατον τῇ μητρικῇ σου στοργῇ, ὅπως, εὐχαρίστως τὸν ὕμνον, τῇσ εὐχαριστίας διδόντες, εὔρωμεν αἰώνιον ἀνάπαυσιν.

Δέσποινα πρόσδεξαι ...

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου...

'Εκ παντοίων κινδύνων ... τοὺς δούλους σου *γύρας εὐπομπέων*
ίνα ες δόξαντας την εργίδα των φυκών μήπως
Τῇ πρεσβείᾳ Κύριε ... καὶ

· Α πόλυσις.

*Οι γαρ οι κατιστατείσι τοι παντούς εσεις
Ο ευριηνωδια*